

אמור - פ"ח ע"ב

שהם קדושים, לא תשרה עליהם רוח טמאה, ולא יטמאו. אמר אל הכהנים. רבינו יצחק אמר, אמר אל הכהנים, בלחיש. כמו שבל מעשי הכהנים בלחיש, כך אמרתם בלחיש. אמר ואמרת פעם אחת ופעמים, להזכיר אוטם על קדשכם כדי שלא יטמאו. שמי שמושמש באטר קדוש, ציריך שימציא קדוש בכל. לנפש לא יטמא, כמו שבארנו, שנוף בלי רוח טמא הוא, ושורה על רוח טמאה, שהרי תשיקתם של הרוחות הטמאות היא אל גופות ישראל, מכון שהתרוקנה מהם הרוח הקדושה, עם כל שיל קרש הם באים להתחבר. והכהנים, שהם קדושים קדשה על קדשה, לא צריכים כלל להטמא, כי כתוב כי גור אלתו על ראשו. ובכתוב כי שמן משחת אלתו אמר ליהו עליו אני ה'.

זהו כמו שלמעלה עוזר למטה, שפטות חלים(^ל) בשמן הטוב על הראש ירד על הזקן וכן אהרן שירד על פי מדותיו. הפסוק הזה בארכנו. אבל בשמן הטוב על הראש, זהו שמן משחת קdash העליון, ששופע ויוצא מפהום הנهر העמוק של הכל. דבר אחר, ששופע ויוצא מראש של כל הראש. הנperf של כל הנperfים. על הראש, ודאי על הראש, ראשו של אדם הראשון. ירד על הזקן - זה הקדש בקידב, כמו שברורה. וכן אהרן - זה הכהן הגדל שלמעלה, והרי פרשיה. והואתו שמן ירד על פי מדותיו, שמאוון המדות שופע ויוצא וירוד לתהותים. כמו זה שופע ומתחער הכהן הפתחותן בשמן משחת למטה.

הפסוק הנה אין ראשו סופו, ואין סופו ראשו. כתוב אמר אל

עליהו רוח מסאבא, ולא יסתאボן. אמר אל הכהנים, (ויקרא כ"א) רבוי יצחק אמר, אמר אל הכהנים, בלחש. בכהן דכל עובדיהון דכהני בלחשו, בך אמירה דלהון בלחש. אמר ואמרת זמני, לאזהרא להו על קדושיהו, בגין דלא יסתאボן. דמאן דמשמעש באטר קדישא, בעיא דישתבח קדישא בכל. לנפש לא יטמא, כמה דאוקימנא, דגופה بلا רוח, מסאבא הוא, ושאריו עליה רוח מסאבא. דהא תיאובתא דרויחי מסאבי לגבי גומיהון דישראל אל איהו, בגין דאטריק מביהו רוחא קדישא, ובמנא דקודשא, אתין לאתחברא. וכהני דאיןון קדישין, קדושתא על קדושה, לא בעין לאסתאבא כלל, בגין דכתיב, (במודר ו) כי נזר אלהיו על ראשו. וכתיב כי שמן משחת אלהיו עליו אני יי'.

וזהו בגונא דלעילא קאים למתא, דכתיב, (תהלים קל) בשמן הטוב על הראש יורד על הזקן וכן אהרן שיורד על פי מדותיו, האי קרא איקמה, אבל בשמן הטוב על הראש, דא משח רבות קדישא עללה, דנגיד ונפיק מאטר דנהרא עמיקה דכל. דבר אחר, דנגיד ונפיק מרישא דכל רישין, סתימה דכל סתימים. על הראש, על הראש ודאי, רישא דאדם קדמא.

יורד על הזקן, דא דיקנא יקראי, כמה דאוקמה. וכן אהרן, דא בגין גדול דלעילא, והא אוקמה. וההוא שמן, (ד"פ"ט ונ"א) יורד על פי מדותיו, דמאיוון משין, נגיד ונפיק ונחית למתא, וכגונא דאנגיד ונתעטר בנה פאה, במשח רבות למתא. חי קרא, לאו רישיה סיפיה, ולאו סיפיה